

การวิเคราะห์ตัวเลขต่าง ๆ จากรายงานการเงินของ -
- บริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย

หลักการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ตัวเลขต่าง ๆ จากรายงานการเงินของบริษัทประกันวินาศภัยไม่ยุ่งยาก เหมือนกับกิจการประกันชีวิต เพราะว่าอายุของสัญญากรมธรรม์การประกันวินาศภัย ปกติจะมี อายุ 1 ปี วิธีการคำนวณเงินสำรองประกันภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุ บริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะคำนวณโดยใช้ 40% ของเบี้ยประกันสุทธิที่ได้รับในปีนั้น ดังนั้นเงินสำรองเมื่อสิ้นปีของบริษัทประกันวินาศภัยจะมีจำนวนมากน้อยเท่าใดขึ้นอยู่กับเบี้ยประกันสุทธิที่บริษัทได้รับแต่ละปี เมื่อกรมธรรม์หมดอายุตามสัญญาแล้ว และยังมีเงินสำรองเหลืออยู่ เงินสำรองนี้จะถือเป็นรายได้ของบริษัท โดยที่ไม่ต้องนำมาแบ่งจ่ายเป็นเงินปันผลคืนให้แก่เอาประกันดังหลักของการประกันชีวิต

วิธีหาผลกำไรขาดทุนจากการดำเนินงานของบริษัทประกันวินาศภัยเมื่อสิ้นปี ทำได้ โดยบวกรายการทางด้านเจ้าหนี้ ซึ่งมีรายการทุนสำรองประกันภัยเมื่อต้นปียกมา เบี้ยประกันรับ และรายได้อื่น ๆ หักด้วยรายการทางด้านลูกหนี้ ซึ่งประกอบด้วยรายการค่านายหน้า ค่าสินไหม ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และทุนสำรองประกันภัยสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุเมื่อสิ้น (40% ของเบี้ยประกันรับทางด้านเจ้าหนี้) แต่มีบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยบางบริษัทตั้งเงินสำรองไว้ต่ำกว่า 40% ของเบี้ยประกันสุทธิ บางบริษัทได้ตั้งเงินสำรองไว้สูงกว่า 40% ของเบี้ยประกันสุทธิ และมีบางบริษัทหลังจากที่ได้ตั้งเงินสำรองสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุแล้ว บริษัทยังได้ตั้งเงินไว้อีกจำนวนหนึ่งเป็นเงินสำรองสมทบอีกด้วย

การวิเคราะห์และเปรียบเทียบตัวเลขต่าง ๆ ของบริษัทประกันวินาศภัย ทำได้โดยการหาอัตราส่วนร้อยละของค่าสินไหม ค่านายหน้าและค่าใช้จ่ายค่าเป็นกิจการต่อเบี้ย

ประกันสุทธิที่ได้รับ หักประกันไปแล้ว โดยปกติอัตราส่วนร้อยละของค่าสินไหมต่อเบี้ยประกันจะไม่คงที่ เพราะว่าค่าสินไหมเป็นค่าใช้จ่ายที่บริษัทไม่สามารถจะควบคุมได้ คำนายหน้าตามปกติจะจ่ายตามอัตราส่วนร้อยละของเบี้ยประกันมักจะคงที่ เพราะบริษัทสามารถจะควบคุมค่าใช้จ่าย ประเภนี้ได้ จำนวนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก็จะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจำนวนเบี้ยประกัน ถ้าเบี้ยประกันสูง ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก็จะสูงตามไปด้วย

การวิเคราะห์รายการต่าง ๆ ในบัญชีกิจการประจำปี

กิจการประกันอัคคีภัย (ดูตารางที่ 8)

บริษัทในประเทศ

สถิติการรับประกันอัคคีภัยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี แต่อัตราส่วนของการจ่ายค่าสินไหมมีจำนวนต่ำลง ในปี 2505 จำนวนค่าสินไหมจ่าย 20,490,500 บาท เท่ากับ 38.44% ของเบี้ยประกันสุทธิ ในปี 2507 จ่ายค่าสินไหม 14,732,400 บาท เท่ากับ 24.27% ของเบี้ยประกันสุทธิ ในปี 2508 จ่ายค่าสินไหมเพิ่มขึ้นเป็น 19,290,900 บาท เท่ากับ 29.33% และในปี 2509 จำนวนค่าสินไหมที่จ่ายเป็น 20,705,000 บาท เท่ากับ 28.65% ของเบี้ยประกันสุทธิ

การที่อัตราส่วนของการจ่ายค่าสินไหมมีจำนวนลดต่ำลง อาจจะเป็นเพราะบ้านเมืองมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้นการปลูกสร้างโรงงานอุตสาหกรรม หรือบ้านที่อยู่อาศัย ก็นิยมใช้วัสดุที่ทนไฟในการก่อสร้าง ซึ่งทำให้เกิดอัคคีภัยได้น้อยกว่าสมัยก่อน ประกอบกับเครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันอัคคีภัย ก็ทันสมัยและมีจำนวนมากขึ้น นอกจากนี้กฎหมายยังได้กำหนดโทษขึ้นร้ายแรงแก่ผู้พลั้งพลาดวางเพลิงไว้อีกด้วย ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เกิดอัคคีภัยน้อยลง

สำหรับหน่วยงานที่บริษัทรับประกันวินาศภัยจ่ายให้แก่ทายาทหรือตัวแทน ซึ่งได้จ่ายเป็นร้อยละของเบี้ยประกันที่ได้รับ อัตราส่วนการจ่ายมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ปี 2505 จ่ายค่านายหน้าจากการรับประกันอัคคีภัย 10,756,800 บาท คิดเป็น 20.18% ของเบี้ยประกันสุทธิ

การวิเคราะห์รายการต่าง ๆ จากบัญชีกิจการประกันภัย

หน่วย : ๑๐๐ บาท

	เบี้ยประกันสุทธิ จำนวนเงิน	ค่าสินไหม		ความเสียหาย		กำไรจ่าย		กำไร (ขาดทุน)		(สำรองสมทบ) สำรองสินไหม	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
บริษัทในประเทศ											
ปี ๒๕๐๕	๕๓,๒๕๕,๖	๒๐,๕๕๐,๕	๓๘.๕๔	๑๐,๗๕๖,๕	๒๐.๑๘	๑๘,๕๘๖,๕	๓๕.๘๖	๔๗๗,๕	๑.๖๕	(๕๗๗,๕) ๑๗,๕๐๑,๐	(๐.๘๕) ๓๕.๘๓
๒๕๐๖	๕๗,๗๓๑,๕	๒๐,๑๖๕,๗	๓๔.๘๖	๑๖,๕๖๖,๕	๒๘.๗๐	๑๘,๑๖๕,๐	๓๑.๓๕	๓,๕๕๖,๑	๕.๘๖	(๑,๖๖๕,๕) ๑๘,๕๐๘,๕	(๒.๗๗) ๓๑.๕๕
๒๕๐๗	๖๐,๖๕๖,๐	๑๕,๗๖๖,๕	๒๕.๖๗	๑๖,๕๖๖,๕	๒๗.๓๖	๒๑,๕๖๕,๖	๓๖.๐๓	๑๐,๖๐๐,๖	๑๗.๕๘	(๑,๓๕๐,๐) ๒๒,๑๖๗,๕	(๒.๒๐) ๓๖.๕๖
๒๕๐๘	๖๕,๗๕๖,๖	๑๕,๖๕๐,๕	๒๓.๗๓	๑๕,๕๕๐,๕	๒๓.๖๕	๒๓,๗๐๓,๖	๓๖.๐๓	๗,๕๖๖,๖	๑๑.๖๖	(๑,๖๗๕,๐) ๒๕,๕๖๐,๐	(๒.๕๕) ๓๙.๖๐
๒๕๐๙	๗๐,๖๖๕,๖	๒๐,๗๐๕,๐	๒๙.๖๕	๒๐,๑๗๓,๖	๒๘.๖๖	๒๕,๕๗๗,๖	๓๖.๕๐	๗,๕๕๕,๕	๑๐.๕๕	๒๕,๕๕๐,๕	๓๖.๖๖
บริษัทต่างประเทศ											
ปี ๒๕๐๕	๒๕,๕๕๖,๖	๑๐,๖๕๕,๕	๔๑.๗๓	๕,๕๕๖,๖	๑๗.๕๕	๕,๕๕๕,๖	๒๑.๗๕	(๓,๕๕๕,๕)	(๑๓.๕๕)	(๑,๕๕๖,๖) ๕,๕๕๕,๕	(๐.๖๖) ๒๕.๖๖
๒๕๐๖	๒๗,๗๖๖,๕	๑๖,๕๕๕,๕	๕๙.๗๓	๕,๕๖๖,๕	๑๙.๕๕	๗,๕๖๖,๕	๒๗.๖๖	(๑,๕๕๕,๕)	(๖.๖๕)	๑๐,๕๖๖,๕	๓๗.๕๖
๒๕๐๗	๒๕,๕๕๐,๕	๕,๕๖๖,๕	๑๙.๖๖	๕,๕๖๖,๕	๒๑.๕๕	๕,๕๖๖,๕	๒๑.๖๖	๕,๕๖๖,๕	๒๑.๖๕	๑๐,๕๕๕,๕	๓๖.๕๖
๒๕๐๘	๒๕,๕๕๕,๐	๑๖,๕๖๖,๖	๕๙.๗๕	๑๐,๕๕๖,๕	๒๖.๖๖	๕,๕๖๖,๕	๑๙.๕๕	(๖,๕๖๖,๕)	(๒๖.๖๕)	๕,๕๖๖,๕	๒๑.๖๖
๒๕๐๙	๒๕,๕๖๖,๗	๒๐,๕๕๕,๖	๗๖.๕๐	๑๖,๕๖๖,๖	๕๙.๖๖	๓,๕๖๖,๖	๑๑.๕๖	(๕,๕๖๖,๖)	(๒๑.๖๖)	๑๑,๕๕๐,๖	๓๖.๖๖
รวมทุกบริษัท											
ปี ๒๕๐๕	๑๕๕,๑๕๕,๕	๖๑,๗๖๕,๖	๓๙.๖๕	๑๕,๕๕๕,๖	๑๐.๕๕	๒๕,๕๖๖,๖	๑๖.๕๕	(๒,๕๖๖,๕)	(๑.๖๖)	(๒,๕๖๖,๕) ๒๕,๕๖๖,๕	(๐.๕๕) ๓๖.๕๕
๒๕๐๖	๑๕๕,๑๕๕,๐	๖๑,๖๖๕,๖	๓๙.๕๐	๑๖,๕๕๕,๖	๑๐.๕๐	๒๕,๕๖๖,๖	๑๖.๕๐	๑,๕๕๖,๖	๑.๖๖	(๑,๕๕๖,๖) ๒๕,๕๖๖,๖	(๐.๕๕) ๓๖.๕๕
๒๕๐๗	๑๕๕,๖๖๖,๕	๑๕,๖๖๖,๖	๑๐.๓๓	๑๖,๕๕๕,๖	๑๐.๖๖	๒๖,๐๕๕,๕	๑๖.๖๖	๑๖,๖๖๖,๖	๑๐.๖๖	(๑,๕๕๐,๐) ๒๖,๖๖๖,๕	(๐.๕๖) ๓๖.๕๐
๒๕๐๘	๑๖๐,๖๖๖,๖	๑๖,๖๖๕,๖	๑๐.๓๕	๑๕,๕๕๕,๖	๑๐.๖๕	๒๕,๖๖๖,๖	๑๖.๖๖	๗,๖๖๖,๖	๕.๐๖	(๑,๖๖๕,๐) ๒๕,๖๖๖,๕	(๐.๕๕) ๓๖.๖๖
๒๕๐๙	๑๖๐,๕๕๕,๖	๑๖,๕๕๕,๖	๑๐.๖๐	๑๕,๕๕๕,๕	๑๐.๕๕	๒๕,๖๖๖,๖	๑๖.๕๕	(๑,๕๕๖,๖)	(๐.๖๖)	๑๖,๕๕๖,๖	๑๐.๖๖

หน้า : รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๕ หน้า ๒๗ - ๕๐
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๖ หน้า ๒๗ - ๕๐
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ หน้า ๓๐ - ๕๕
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๘ หน้า ๒๖ - ๕๑
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๙ หน้า ๒๖ - ๓๗

หมายเหตุ : จำนวนร้อยละจากจำนวนเบี้ยประกันสุทธิ.

ในปี 2507 จำนวนเงินที่จ่ายเพิ่มขึ้นเป็น 16,846,800 บาท คิดเป็น 27.76% และในปี 2509 ใช้จ่ายค่านายหน้าจำนวน 22,133,200 บาท เท่ากับ 30.62% ของเบี้ยประกันสุทธิ สาเหตุที่บริษัทประกันอัคคีภัย ใช้จ่ายค่านายหน้าเป็นอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นทุกปี อาจจะเป็นเนื่องมาจากบริษัทรับประกันอัคคีภัยมีการแข่งขันในการรับประกัน ซึ่งนายหน้าหรือตัวแทนจะเป็นผู้ไปติดต่อ หาประกันมาให้บริษัท ฉะนั้นบริษัทจึงต้องจ่ายค่านายหน้าในอัตราที่สูง เพื่อเป็นสิ่งล่อใจให้นายหน้า หรือตัวแทนหาเอาประกันมาให้บริษัทของตน อีกประการหนึ่งนายหน้า หรือตัวแทนอาจจะมีค่าใช้จ่ายในการหาประกันสูงขึ้น เพื่อจ่ายเป็นค่าส่วนลดเบี้ยประกันให้แก่ลูกค้า หรือเลี้ยงรับรองลูกค้าของตน ซึ่งบริษัทรับประกันอัคคีภัยก็จำเป็นต้องจ่ายค่านายหน้าให้ตัวแทนหรือนายหน้าในอัตราส่วนที่สูงขึ้น เพื่อให้คุ้มกับค่าใช้จ่ายที่ตัวแทนหรือนายหน้าได้จ่ายไปแล้ว และให้มิเหลือเป็นส่วนของนายหน้า หรือตัวแทนบางพอสมควร

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ในปี 2505 บริษัทรับประกันอัคคีภัย ใช้จ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจำนวน 18,582,400 บาท เท่ากับ 34.86% ของเบี้ยประกัน ในปี 2506 มีจำนวนลดลงเล็กน้อย ซึ่งจ่ายเพียง 31.39% ของเบี้ยประกัน ในปี 2507 และปี 2508 มีอัตราส่วนการจ่ายเท่ากันคือ 36.03% ของเบี้ยประกันสุทธิ ในปี 2509 ใช้จ่ายจ่ายจำนวน 25,877,100 บาท เท่ากับ 35.80% ซึ่งจะเห็นได้ว่าอัตราส่วนร้อยละของค่าใช้จ่ายค่าเนิงานกิจการต่อจำนวนเบี้ยประกันสุทธิที่ได้รับแต่ละปีมีจำนวนใกล้เคียงกัน

เงินสำรองสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุเมื่อสิ้นปี และเงินสำรองสมทบ อัตราส่วนร้อยละของเงินสำรองสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุเมื่อสิ้นปีต่อเบี้ยประกันสุทธิจากปี 2505 - 2509 มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ปี 2505 มีจำนวน 17,501,000 บาท เท่ากับ 32.83% ซึ่งเป็นอัตราร้อยละที่ต่ำกว่าหลักการคำนวณเงินสำรองตามที่ได้อธิบายมาแล้วในบทที่ 3 ซึ่งควรสำรองไว้ 40% ของเบี้ยประกันสุทธิ ปี 2508 อัตราส่วนเงินสำรองได้เพิ่มขึ้นเป็น 39.60% ของเบี้ยประกันสุทธิ และในปี 2509 ได้เพิ่มขึ้นเป็น 28,951,500 บาท เท่ากับ 40.06% สำหรับเงินสำรองสมทบในปี 2505 มีบริษัทที่สำรองเงินสำรองสมทบ 2 บริษัท ปี 2506 มี 4 บริษัท ปี 2507 มี 4 บริษัท และปี 2508 มี 4 บริษัทจากจำนวนบริษัทรับประกันอัคคีภัย

จำนวน 48 บริษัท เงินสำรองสมทบนี้บริษัทได้สำรองไว้เป็นค่าใช้จ่ายในกรณีเงินสำรองสำหรับเงินที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุมีจำนวนน้อยเกินไป

ผลกำไรขาดทุนของบริษัทประกันอัคคีภัยในประเทศ เนื่องจากอัตราส่วนของค่านายหน้าและค่าใช้จ่ายต่อจำนวนเบี้ยประกัน บริษัทสามารถจะควบคุมได้ แต่จำนวนเงินค่าสินไหมนั้น บริษัทไม่สามารถจะควบคุมได้ ค่าสินไหมเป็นรายจ่ายที่สำคัญที่สุดของบริษัทรับประกันภัย กำไรขาดทุนของบริษัทจะขึ้นลง เป็นปฏิภาคกลับกับค่าสินไหมที่จ่ายในปีนั้น ดังเช่นในปี 2505 บริษัทมีกำไรเพียง 877,400 บาท เท่ากับ 1.64% เนื่องจากในปีนั้นบริษัทได้จ่ายค่าสินไหมเท่ากับ 38.44% ของเบี้ยประกัน ในปี 2506 บริษัทได้กำไรเป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.96 และบริษัทได้จ่ายค่าสินไหมคิดเป็นร้อยละ 34.86 ของเบี้ยประกัน ในปี 2507 อัตราส่วนกำไรของบริษัทเพิ่มขึ้นเป็น 17.48% ซึ่งในปีนั้น บริษัทได้จ่ายค่าสินไหมเพียง 24.27% และในปี 2509 บริษัทมีกำไรเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 7,844,500 บาท เท่ากับ 10.85 % และบริษัทได้จ่ายค่าสินไหมลดลง คงเหลือเป็นอัตราส่วนร้อยละ 28.65 ของเบี้ยประกันสุทธิ

บริษัทต่างประเทศ

เบี้ยประกันอัคคีภัยของบริษัทต่างประเทศ ในปี 2505 มีจำนวน 24,893,200 บาท ในปี 2506 ลดลงเหลือ 23,311,500 บาท ปี 2507 เบี้ยประกันเพิ่มขึ้นเป็น 24,940,900 บาท และในปี 2509 เบี้ยประกันอัคคีภัยเพิ่มขึ้นเป็น 28,678,700 บาท

อัตราส่วนร้อยละของค่าสินไหมต่อเบี้ยประกันที่ได้รับแต่ละปีมีจำนวนสูงกว่าบริษัทรับประกันอัคคีภัยในประเทศ ปี 2505 ค่าสินไหมมีจำนวน 11,284,800 บาท เท่ากับ 45.33% ของเบี้ยประกันสุทธิ ในปี 2506 ค่าสินไหมจ่าย 12,944,400 บาท และเบี้ยประกันที่ได้รับในปีนั้นต่ำกว่าปี 2505 จึงทำให้อัตราส่วนร้อยละของค่าสินไหมต่อเบี้ยประกันในปี 2506 เพิ่มขึ้นเป็น 55.73% ในปี 2507 ค่าสินไหมที่จ่ายมีจำนวนลดลง เหลือเพียง

4,903,700 บาท เท่ากับ 19.66% ในปี 2508 ค่าสินไหมที่จ่ายมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 12,377,200 บาท เท่ากับ 49.79% และในปี 2509 ค่าสินไหมจ่ายมีจำนวนสูงขึ้นเป็นจำนวน 20,879,300 บาท เท่ากับ 72.80%

จากสถิติตัวเลขค่าสินไหมของบริษัทรับประกันอัคคีภัยที่เป็นบริษัทต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าอัตราส่วนร้อยละอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง ซึ่งอาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจาก

1. บริษัทไม่ระมัดระวังในการเลือกรับประกันอัคคีภัย หรือสินทรัพย์ที่รับประกัน อยู่ในเขตอันตราย

2. บริษัทไม่กระจายภัยที่รับเข้ามา โดยการประกันต่อให้กับบริษัทประกันภัยอื่น

จำนวนการจ่ายค่านายหน้าของบริษัทต่างประเทศ มีอัตราการจ่ายสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี ปี 2505 ค่านายหน้าจ่ายจำนวน 4,442,300 บาท เท่ากับ 17.84% ปี 2507 จำนวนค่านายหน้า 9,712,300 บาท เท่ากับ 38.94% และในปี 2509 จำนวนค่านายหน้า 12,701,300 บาท เท่ากับ 44.28% ซึ่งอัตราการจ่ายค่านายหน้าอยู่ในเกณฑ์สูงกว่า บริษัทรับประกันอัคคีภัยในประเทศเช่นเดียวกัน

สำหรับอัตราส่วนรายจ่ายค่าใช้จ่ายค่าเป็นกิจการของบริษัทรับประกันอัคคีภัยต่างประเทศปรากฏว่ามีอัตราส่วนลดลงทุกปี ในปี 2505 ค่าใช้จ่ายค่าเป็นกิจการมีจำนวน 9,547,600 บาท เท่ากับ 38.35% ในปี 2506 มีค่าใช้จ่ายค่าเป็นกิจการจำนวน 7,402,800 บาท เท่ากับ 31.76% ในปี 2507 อัตราส่วนของค่าใช้จ่ายค่าเป็นกิจการต่อเบี้ยประกันที่ได้รับลดลงเหลือ 16.92% ในปี 2508 อัตราส่วนเพิ่มขึ้นเป็น 18.80% และในปี 2509 ค่าใช้จ่ายค่าเป็นกิจการลดลงเหลือ 3,390,100 บาท เท่ากับ 11.82% ซึ่งอัตราส่วนค่าใช้จ่ายของ บริษัทรับประกันอัคคีภัยต่างประเทศมีจำนวนต่ำกว่า บริษัทในประเทศ

เมื่อพิจารณาถึงอัตราส่วนของการจ่ายค่านายหน้า และค่าใช้จ่ายค่าเป็นกิจการของ บริษัทรับประกันต่างประเทศ จะเห็นว่าในระหว่างปี 2505 - 2509 อัตราส่วนการ

จ่ายค่านายหน้ามีจำนวนเพิ่มขึ้นสูงทุกปี ตรงกันข้ามกับค่าใช้จ่ายค่าเป็นกิจการซึ่งมีอัตราส่วนลดลงทุกปี และเป็นที่น่าสังเกตว่า จำนวนเบี้ยประกันของบริษัทมีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่มากนัก จึงอาจจะเป็นเหตุที่ทำให้บริษัทต้องการจะเพิ่มจำนวนเบี้ยประกันรับให้สูงขึ้น โดยพยายามลดจำนวนค่าใช้จ่ายค่าเป็นกิจการให้ต่ำลง และเพิ่มการจ่ายค่านายหน้าให้ตัวแทน หรือ นายหน้าให้สูงขึ้น เพื่อจะขยายงานทางด้านการรับประกัน

สำหรับเงินสำรองประกันภัยเมื่อสิ้นปี ในปี 2505 บริษัทได้สำรองไว้จำนวน 6,255,500 บาท เท่ากับ 25.12% และจากปี 2506 - 2509 อัตราส่วนเงินสำรองต่อจำนวนเบี้ยประกันมีประมาณ 40% ของเบี้ยประกันสุทธิ

ผลกำไรขาดทุนของบริษัทรับประกันอัคคีภัยที่เป็นบริษัทต่างประเทศ ปรากฏว่าขาดทุนทุกปี ยกเว้นปี 2507 ซึ่งในปีนี้ได้มีอัตราส่วนการจ่ายค่าสินไหมเพียง 19.66% จึงทำให้บริษัทมีกำไร 23.15% ของเบี้ยประกันสุทธิ และในปี 2509 บริษัทขาดทุนจำนวนเงิน 8,236,600 บาท เท่ากับ 28.72% เนื่องจากในปี 2509 บริษัทได้มีการจ่ายค่าสินไหมสูงถึงจำนวน 72.80% ของเบี้ยประกันสุทธิ

เมื่อเปรียบเทียบตัวเลขต่าง ๆ ของบริษัทประกันอัคคีภัยที่เป็นบริษัทในประเทศ และต่างประเทศโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นได้ว่าการดำเนินงานของบริษัทในประเทศได้ผลดีกว่าซึ่งปรากฏว่ามีกำไรทุกปี และบริษัทรับประกันอัคคีภัยที่เป็นบริษัทต่างประเทศก็มีผลขาดทุนเกือบทุกปี

สรุปผลของการดำเนินงานประกันอัคคีภัยของบริษัทประกันภัยในประเทศไทย

สถิติการรับประกันอัคคีภัยในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ปี 2505 มีเบี้ยประกันจำนวน 78,188,400 บาท ในปี 2507 เพิ่มขึ้นเป็น 85,636,900 บาท และในปี 2509 เบี้ยประกันได้เพิ่มขึ้นเป็น 100,944,300 บาท

อัตราการจ่ายค่าสินไหมอัคคีภัย ในปี 2505 มีจำนวน 31,775,300 บาท เทียบกับ 40.64% ของเบี้ยประกันที่ได้รับ ในปี 2507 จำนวนค่าสินไหมมีจำนวนลดลงเหลือเพียง 19,636,100 บาท เทียบกับ 22.93% ในปี 2508 อัตราส่วนการจ่ายค่าสินไหมเพิ่มขึ้นเป็น 34.94% และในปี 2509 จำนวนค่าสินไหม มีจำนวนสูงขึ้นเป็น 41,584,300 บาท เทียบกับ 41.20% ของเบี้ยประกันสุทธิ

การจ่ายค่านายหน้าของบริษัทประกันอัคคีภัยให้แก่ตัวแทนและนายหน้ามีอัตราส่วนเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ ในปี 2505 มีจำนวน 15,199,100 บาท เทียบกับ 19.44% ปี 2506 มีอัตราส่วนเท่ากับ 20.80% ของเบี้ยประกันสุทธิ ปี 2507 เทียบกับ 31.01% ปี 2508 เทียบกับ 32.19% และในปี 2509 บริษัทได้จ่ายค่านายหน้า 34,834,500 บาท เทียบกับ 34.51% ของเบี้ยประกันสุทธิ การที่อัตราส่วนการจ่ายค่านายหน้าสูงขึ้น อาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากบริษัทรับประกันอัคคีภัย เห็นความสำคัญของนายหน้าและตัวแทนในการที่จะหาลูกค้าใหม่ให้บริษัท และบริษัทรับประกันอัคคีภัยในประเทศไทยมีทั้งหมด 88 บริษัท จึงทำให้เกิดมีการแข่งขันกันและมีผลทำให้บริษัทของจ่ายค่านายหน้าในอัตราที่สูงขึ้น

ค่าใช้จ่ายค่าเนิ่นกิจการของบริษัทประกันอัคคีภัยมีอัตราส่วนที่ค่อนข้างจะคงที่ ในปี 2505 ค่าใช้จ่ายค่าเนิ่นกิจการมีจำนวน 28,130,000 บาท เทียบกับ 35.98% ในปี 2506 มีอัตราส่วนร้อยละ 31.50 ของเบี้ยประกันสุทธิ ปี 2507 มีอัตราส่วนร้อยละ 30.46 ปี 2508 มีอัตราส่วนร้อยละ 31.31 และในปี 2509 บริษัทได้จ่ายค่าใช้จ่ายค่าเนิ่นกิจการทั้งสิ้น 29,267,200 บาท เทียบกับ 28.99% ของเบี้ยประกันสุทธิ

สำหรับเงินสำรองสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุ บริษัทรับประกันอัคคีภัยในประเทศไทย บางบริษัทสำรองไว้ 40% บางบริษัทสำรองต่ำกว่า 40% และมีบางบริษัทที่สำรองไว้เกิน 40% นอกจากนี้บางบริษัทยังได้กั้นเงินสำรองสมทบไว้อีกจำนวนหนึ่งด้วย อัตราส่วนเงินสำรองสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุจะมีจำนวนเท่าใดขึ้นอยู่กับความประสงค์

ของแต่ละบริษัทจะกำหนดขึ้น เพราะไม่มีกฎหมายบังคับไว้ อัตราส่วนเงินสำรองในระหว่างปี 2505 - 2509 มีจำนวนสูงขึ้นทุกปี ปี 2505 มีจำนวน 30.38% ของเบี้ยประกัน ปี 2506 เท่ากับ 35.23% ปี 2507 เท่ากับ 37.80% ปี 2508 เท่ากับ 38.31% และในปี 2509 มีเงินสำรองเมื่อสิ้นปีจำนวน 40,502,200 บาท เท่ากับ 40.12% ของเบี้ยประกันสุทธิ

ผลการดำเนินงานของบริษัทประกันอัคคีภัยในประเทศไทย อัตราส่วนของกำไรในปีใดจะมากหรือน้อย จะเป็นปฏิภาคกลับอัตราส่วนของการจ่ายค่าสินไหมในปีนั้น คือถ้าปีใดบริษัทจ่ายค่าสินไหมสูง กำไรที่ได้รับในปีนั้นก็ต่ำ หรือถ้าบริษัทจ่ายค่าสินไหมในอัตราที่ต่ำ บริษัทก็จะได้กำไรในอัตราที่สูงขึ้น ในปี 2505 บริษัทได้จ่ายค่าสินไหมในอัตรา 40.64% บริษัทจึงขาดทุน 3.16% ปี 2507 อัตราค่าสินไหมเท่ากับ 22.93% บริษัทมีกำไรสูงขึ้นเป็น 19.13% และในปี 2509 บริษัทมีอัตราการจ่ายค่าสินไหมสูงขึ้นเป็น 41.20% บริษัทจึงขาดทุนเท่ากับ 0.39% ของเบี้ยประกันสุทธิ

กิจการประกันภัยทางทะเลและขนส่งสินค้า (คูตารางที่ 9)

ก. บริษัทในประเทศ

เบี้ยประกันขนส่งของ บริษัทในประเทศ ในระหว่างปี 2505 - 2509 มีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก ในปี 2505 เบี้ยประกันมีจำนวน 10,186,400 บาท ปี 2506 เพิ่มขึ้นเป็น 10,637,200 บาท ในปี 2507 เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 11,912,100 บาท แต่ในปี 2508 ลดเหลือจำนวน 11,681,600 บาท และในปี 2509 กลับลดลงอีกเหลือจำนวน 11,428,200 บาท

อัตราส่วนการจ่ายค่าสินไหม ในปี 2505 มีจำนวน 4,304,400 บาท เท่ากับ 42.25% ของเบี้ยประกันสุทธิ ปี 2506 จ่ายค่าสินไหมจำนวน 3,420,900 บาท เท่ากับ

การวิเคราะห์รายการค้า ๆ จากบัญชีกิจการประกันภัยทางทะเล และ วนตั้งสินค้า

	บัญชีประกันสุทธิ	ค่าสินไหม		ค่าขาดหนำ		กำไรจ่าย		กำไร (ขาดทุน)	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
บริษัทไทยประเทศ									
ปี ๒๕๐๕	๑๐,๑๘๖,๕	๕,๓๐๕,๕	๕๒.๒๕	๑,๘๐๖,๕	๑๗.๙๕	๓,๐๕๖,๑	๒๙.๕๐	๑,๑๗๖,๕	๑๑.๕๑
๒๕๐๖	๑๐,๖๓๗,๒	๓,๕๒๖,๕	๓๒.๑๖	๒,๒๕๕,๗	๒๑.๑๕	๒,๕๐๕,๕	๒๓.๖๒	๑,๕๕๕,๑	๑๔.๖๕
๒๕๐๗	๑๑,๕๑๒,๑	๕,๕๓๑,๑	๔๗.๖๐	๒,๕๑๖,๐	๒๕.๕๕	๓,๖๕๕,๖	๓๑.๐๕	๑,๖๕๖,๗	๑๕.๑๓
๒๕๐๘	๑๑,๖๕๑,๖	๕,๒๐๓,๗	๔๔.๖๗	๓,๖๕๕,๖	๓๑.๕๑	๕,๑๐๖,๖	๔๓.๑๕	๑,๕๕๖,๐	๑๓.๖๖
๒๕๐๙	๑๑,๕๕๖,๒	๓,๕๕๖,๒	๓๑.๕๕	๓,๖๕๕,๖	๓๒.๑๐	๕,๕๑๖,๐	๔๘.๕๕	๒,๐๕๖,๕	๑๗.๕๖
บริษัททางประเทศ									
ปี ๒๕๐๕	๑๒,๖๖๕,๕	๖,๕๖๕,๓	๕๑.๖๖	๑,๕๕๑,๓	๑๐.๗๖	๒,๕๖๕,๗	๑๙.๖๕	๑,๕๖๕,๗	๑๒.๕๕
๒๕๐๖	๑๕,๖๕๕,๓	๑๐,๕๖๖,๗	๖๗.๖๖	๑,๕๕๑,๖	๑๐.๖๖	๒,๕๖๕,๐	๑๖.๖๖	(๑,๕๖๖,๖)	(๑๐.๖๕)
๒๕๐๗	๑๗,๕๖๖,๖	๑๑,๕๖๕,๐	๖๕.๖๕	๓,๕๕๐,๑	๑๙.๖๖	๒,๕๖๖,๕	๑๕.๖๖	(๕๖๖,๖)	(๕.๖๖)
๒๕๐๘	๒๐,๕๖๖,๐	๑๓,๕๖๕,๑	๖๕.๖๖	๕,๕๖๕,๑	๒๖.๖๕	๒,๕๖๖,๐	๑๒.๖๕	(๒,๕๖๕,๕)	(๑๒.๖๕)
๒๕๐๙	๒๕,๕๖๖,๖	๑๓,๖๕๕,๗	๕๓.๖๕	๕,๕๖๕,๖	๒๑.๖๖	๒,๖๕๕,๓	๑๐.๕๕	๒,๖๕๖,๕	๑๐.๕๕
รวมทุกบริษัท									
ปี ๒๕๐๕	๒๖,๕๖๕,๓	๑๐,๕๖๖,๗	๓๙.๖๖	๓,๕๕๕,๖	๑๓.๕๕	๕,๕๖๖,๕	๒๑.๕๕	๓,๕๖๖,๕	๑๓.๖๖
๒๕๐๖	๒๕,๖๕๕,๕	๑๓,๕๖๖,๖	๕๕.๖๕	๕,๕๖๕,๓	๒๑.๕๕	๕,๖๖๖,๕	๒๒.๕๕	(๕๖๕,๕)	(๒.๕๕)
๒๕๐๗	๒๕,๖๖๖,๗	๑๕,๖๖๖,๑	๖๑.๖๖	๖,๖๖๖,๑	๒๖.๖๖	๖,๖๖๖,๕	๒๖.๖๖	(๖๖๖,๑)	(๒.๖๖)
๒๕๐๘	๒๖,๕๖๕,๖	๑๗,๖๕๕,๕	๖๕.๖๕	๗,๖๕๕,๓	๒๘.๖๖	๗,๖๕๕,๖	๒๘.๖๖	๑,๖๕๖,๕	๕.๖๕
๒๕๐๙	๒๖,๕๕๕,๕	๑๗,๕๕๕,๕	๖๕.๖๕	๕,๕๕๕,๕	๒๑.๕๕	๗,๕๕๕,๓	๒๘.๕๕	๕,๖๕๕,๕	๑๑.๖๖

ที่มา : รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๕ หน้า ๕๓ - ๕๕
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๖ หน้า ๕๓ - ๕๖
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ หน้า ๕๖ - ๖๐
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๘ หน้า ๕๖ - ๕๗
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๙ หน้า ๕๘ - ๕๙

หมายเหตุ : กำหนดร้อยละจากจำนวนเบี้ยประกันสุทธิ.

32.16% ในปี 2507 อัตราการจ่ายค่าสิทธิใหม่สูงขึ้นเป็น 37.20% และในปี 2509 ค่าสิทธิใหม่ประกันกับชนสงฆ์ 3,953,200 บาท เท่ากับ 34.59% ของเบี้ยประกันสุทธิ

ค่านายหน้าสำหรับการประกันชนสงฆ์ ในระหว่างปี 2505 - 2509 มีจำนวนสูงขึ้นทุกปี ปี 2505 จ่ายค่านายหน้าจำนวน 1,806,900 บาท เท่ากับ 17.74% ของเบี้ยประกันสุทธิในปี 2508 เพิ่มขึ้นเป็นอัตราส่วนร้อยละ 27.81% และในปี 2509 ได้จ่ายค่านายหน้าจำนวน 3,669,200 บาท เท่ากับ 32.10% ของเบี้ยประกันสุทธิ

ค่าใช้จ่ายค่าเนนกิจการของบริษัทรับประกันชนสงฆ์ที่เป็นบริษัทในประเทศไทยมีอัตราการจ่ายเพิ่มขึ้นเกือบทุกปี ในปี 2505 มีจำนวน 3,046,100 บาท เท่ากับ 29.90% ในปี 2506 มีจำนวนลดลงเล็กน้อยเป็น 27.32% ปี 2507 อัตราส่วนของค่าใช้จ่ายค่าเนนกิจการเพิ่มขึ้นเป็น 3,698,600 บาท เท่ากับ 31.05% และในปี 2509 บริษัทได้จ่ายค่าใช้จ่ายค่าเนนกิจการในการรับประกันชนสงฆ์จำนวน 4,512,000 บาท เท่ากับ 39.48%

เงินสำรองสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุของกิจการประกันกับทางทะเลและชนสงฆ์สินค้าสำหรับบริษัทในประเทศไทยในระหว่างปี 2505-2509 อยู่ในอัตราส่วนที่ต่ำกว่า 40% ของเบี้ยประกันสุทธิทุกปี ในปี 2505 เท่ากับ 32.37% ปี 2508 อัตราส่วนเป็นร้อยละ 38.80 และในปี 2509 เงินสำรองมีจำนวน 4,321,900 บาท เท่ากับ 37.81% ก่อให้บริษัทในประเทศไทยสำรองเงินสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุของกิจการประกันชนสงฆ์ไม่ถึง 40% ของเบี้ยประกันสุทธิอาจจะเป็นเพราะอายุสัญญาของกรมธรรม์ประกันการขนส่งส่วนมากจะมีระยะสั้นไม่ถึง 1 ปี ซึ่งการประกันสินค้าที่ขนส่งทางน้ำ จะคำนวณระยะเวลาที่เรือสินค้าออกจากจุดเริ่มต้นไปถึงจุดปลายทางเป็นระยะเวลาของการรับประกัน ซึ่งมักจะเป็นระยะสั้นไม่ถึง 1 ปี และกรมธรรม์อาจจะหมดอายุแล้วในปีที่รับประกันก็ได้ จึงทำให้บริษัทหันเงินสำรองในอัตราที่ต่ำกว่า 40% ของเบี้ยประกันสุทธิ ตามหลักของการสำรองเงินสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุเมื่อสิ้นปีของการประกันวินาศภัยโดยทั่ว ๆ ไป

ผลกำไรขาดทุนของบริษัทในประเทศไทยที่รับประกันการขนส่ง ในระยะปี 2505-2509 ปรากฏว่ามีกำไรทุกปี อัตราส่วนของผลกำไรขึ้นลงตรากันข้ามกับอัตราส่วนของค่าสิทธิใหม่ที่จ่าย

ในปีนั้น ๆ ในปี 2505 อัตราส่วนของกำไรเท่ากับ 11.51% และในปีนี้อัตราส่วนของการจ่ายค่าสินไหมเป็น 42.25% ในปี 2506 อัตราส่วนการจ่ายค่าสินไหมลดลงเป็น 32.16% จึงทำให้บริษัทมีกำไรเพิ่มขึ้นเป็นอัตราส่วน 18.38% ของเบี้ยประกันสุทธิ และในปี 2509 บริษัทมีกำไร 2,041,900 บาท เท่ากับ 17.86% และอัตราส่วนการจ่ายค่าสินไหมในปีนี้เท่ากับ 34.59%

ข. บริษัทต่างประเทศ

ในระหว่างปี 2505 - 2509 เบี้ยประกันขนส่งของบริษัทต่างประเทศมีจำนวนสูงกว่าบริษัทในประเทศ ในปี 2505 เบี้ยประกันของบริษัทต่างประเทศมีจำนวน 12,628,900 บาทบริษัทในประเทศมีจำนวน 10,186,400 บาทซึ่งสูงกว่าบริษัทในประเทศ จำนวน 2,442,500 บาทในปี 2507 บริษัทต่างประเทศมีเบี้ยประกันสูงกว่าบริษัทในประเทศจำนวน 5,899,500 บาทและในปี 2509 บริษัทต่างประเทศมีเบี้ยประกันขนส่งจำนวน 25,156,600 บาท ซึ่งมากกว่าเบี้ยประกันของบริษัทในประเทศจำนวน 13,728,400 บาท สาเหตุที่เบี้ยประกันขนส่งของบริษัทต่างประเทศสูงกว่าบริษัทในประเทศ อาจเนื่องมาจากการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เมื่อมีการประกันสินค้าที่ขนส่งจากประเทศไทยไปยังต่างประเทศ การประกันสินค้าที่ขนส่งกับบริษัทประกันภัยต่างประเทศซึ่งมีตัวแทนอยู่ในประเทศไทย อาจจะได้รับความสะดวกกว่าในกรณีที่สินค้านั้นได้รับความเสียหายเมื่อไปถึงต่างประเทศ เจ้าของสินค้าก็ไม่เรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทรับประกันที่เป็นสาขาหรือสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศ ได้ ซึ่งสะดวกและรวดเร็วกว่าที่จะประกันสินค้ากับบริษัทประกันภัยในประเทศ ถึงแม้บริษัทในประเทศอาจจะมีบริษัทรับประกันในต่างประเทศที่ได้มีการติดต่อกันเป็นตัวแทนในการจ่ายค่าเสียหายแทนให้ก่อนก็ตาม ผู้เอาประกันภัยย่อมเห็นว่าไม่สะดวกและรวดเร็ว เท่ากับบริษัทในเครือเดียวกัน

จำนวนค่าสินไหมขนส่งของบริษัทต่างประเทศ เมื่อคำนวณเป็นอัตราส่วนต่อเบี้ยประกันที่ได้รับแล้ว มีจำนวนสูงกว่าบริษัทในประเทศ ปี2505 จำนวนค่าสินไหมจ่าย 6,228,300 บาท

เท่ากับ 49.31% ปี 2506 เพิ่มขึ้นเป็น 71.03% ของเบี้ยประกันสุทธิ ปี 2507 อัตราส่วน
ค่าสินไหมลดลงเหลือ 63.44% และปี 2509 จำนวนค่าสินไหมจ่าย 13,634,700 บาท
เท่ากับ 54.19%

ค่านายหน้าที่ยจ่ายสำหรับการรับประกันขนส่งของบริษัทต่างประเทศ มีอัตราส่วน
เพิ่มขึ้นทุกปี ในปี 2505 จ่ายในอัตราส่วนร้อยละ 10.70 ของเบี้ยประกันสุทธิ ในปี 2507
อัตราส่วนที่จ่ายเพิ่มขึ้นเป็น 19.36% และในปี 2509 เพิ่มขึ้นเป็น 21.12% ของเบี้ยประกัน
สุทธิ

สำหรับค่าใช้จ่ายค่าเงินกิจการในระหว่างปี 2505 - 2509 มีอัตราส่วนลดลง
ทุกปี ซึ่งตรงกันข้ามกับอัตราส่วนของการจ่ายค่านายหน้าในการรับประกันขนส่งที่มีจำนวน
เพิ่มขึ้นทุกปี ในปี 2505 มีค่าใช้จ่ายคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 19.19% ของเบี้ยประกัน
สุทธิ และมีอัตราส่วนลดลงเรื่อย ๆ จนถึงปี 2509 ค่าใช้จ่ายค่าเงินการมีจำนวน
2,629,300 บาท เท่ากับ 10.45% ของเบี้ยประกันสุทธิ

อัตราส่วนเงินสำรองสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุของบริษัทต่างประเทศที่รับประกัน
การขนส่ง มีอัตราส่วนร้อยละสูงกว่าบริษัทในประเทศ ซึ่งเป็นเพราะบริษัทต่างประเทศ
ต้องจ่ายค่าสินไหมเป็นอัตราที่สูงกว่า จึงทำให้ต้องมีเงินสำรองไว้ในอัตราส่วนที่สูงกว่า ใน
ปี 2505 อัตราส่วนเงินสำรองเท่ากับ 34.19% ปี 2506 เพิ่มขึ้นเป็น 47.58% และในปี
2509 เงินสำรองเมื่อสิ้นปีมีจำนวน 10,960,800 บาท เท่ากับ 43.57% ของเบี้ยประกัน
สุทธิ

สรุปผลของการดำเนินกิจการรับประกันภัยทางทะเลและขนส่งสินค้าของบริษัทประกันภัยใน ประเทศไทย

การรับประกันทางขนส่งในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี จำนวนเบี้ยประกัน
ขนส่งในปี 2505 มีจำนวน 22,815,300 บาท ในปี 2507 มีจำนวน 29,723,700 บาท

และในปี 2509 มีเบี้ยประกันจำนวน 36,584,800 บาท อัตราส่วนของค่าสินไหมที่จ่ายในปี 2505 มีจำนวน 46.16% ของเบี้ยประกันสุทธิ ปี 2508 มีอัตราส่วนเท่ากับ 54.47% ของเบี้ยประกันสุทธิ และในปี 2509 ค่าสินไหมจ่ายจำนวน 17,587,900 บาท เท่ากับ 48.07% ของเบี้ยประกันสุทธิ

อัตราส่วนของค่านายหน้าจ่ายสำหรับกิจการรับประกันทางขนส่ง โดยเฉลี่ยแล้ว มีอัตราส่วนสูงขึ้นทุกปี ปี 2505 อัตราส่วนการจ่ายค่านายหน้าเท่ากับ 13.84% ของเบี้ยประกันสุทธิ ในปี 2507 อัตราส่วนการจ่ายค่านายหน้าเท่ากับ 13.84% ของเบี้ยประกันสุทธิ ในปี 2507 อัตราส่วนของค่านายหน้าที่จ่ายเพิ่มขึ้นเป็น 21.40% และในปี 2509 เพิ่มขึ้นเป็น 24.55% ของเบี้ยประกันสุทธิ

สำหรับค่าใช้จ่ายค่าเนิ่นกิจการ อัตราส่วนโดยเฉลี่ยแล้วมีจำนวนลดต่ำลง ในระหว่างปี 2505 - 2509 มีอัตราส่วนอยู่ในระหว่าง 19.52% - 23.98% ในปี 2505 มีอัตราส่วน 23.98% และในปี 2509 มีอัตราส่วน 19.52%

เงินสำรองสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุ ของกิจการรับประกันขนส่งในประเทศไทยในปี 2505 มีจำนวนร้อยละ 33.38 ของเบี้ยประกันสุทธิ ปี 2507 มีอัตราส่วนเงินสำรองร้อยละ 39.21 และในปี 2509 เงินสำรองเมื่อสิ้นปีมีจำนวน 15,282,700 บาท เท่ากับ 41.77% ของเบี้ยประกันสุทธิ

ผลของการดำเนินการการรับประกันขนส่งในประเทศไทยโดยเฉลี่ยแล้วมีกำไรทุกปี ในปี 2505 นี้กำไรจำนวนเงิน 3,441,500 บาท เท่ากับ 13.77% ของเบี้ยประกันสุทธิ ในปี 2506 มีอัตราการจ่ายค่าสินไหมสูงถึง 54.68% จึงทำให้บริษัทมีกำไรเพียง 0.18% และในปี 2509 มีกำไรจำนวน 4,064,800 บาทเท่ากับ 11.11% และค่าสินไหมที่จ่ายในปีนี้มีอัตราส่วนร้อยละ 48.07 ของเบี้ยประกันสุทธิ

การวิเคราะห์รายการต่าง ๆ จากบัญชีกิจการประกันเบ็ดเตล็ด

หน่วย : ๑๐๐ บาท

	เบี้ยประกันสุทธิ	กำไรใหม่		ค่านายหน้า		ค่าใช้จ่าย		กำไร (ขาดทุน)		(สำรองสมทบ) สำรองสิ้นปี	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
บริษัทในประเทศ											
ปี ๒๕๐๘	๒๔,๓๕๖,๕	๑๐,๓๐๘,๕	๔๓.๑๘	๕,๒๓๗,๗	๑๗.๐๕	๕,๕๑๕,๘	๑๘.๒๓	๑,๖๓๕,๗	๖.๗๖	(๓๕๐,๐)	(๑.๕๑)
๒๕๐๖	๓๖,๕๐๕,๕	๑๕,๕๗๕,๖	๔๒.๖๖	๖,๗๖๓,๖	๑๘.๕๓	๕,๒๕๕,๕	๑๔.๓๗	๒,๖๖๓,๖	๗.๒๗	(๕๕๐,๐)	(๑.๕๑)
๒๕๐๗	๕๕,๕๑๐,๕	๒๑,๒๕๕,๖	๓๘.๒๗	๑๐,๕๕๑,๘	๒๑.๕๕	๘,๕๕๖,๕	๑๕.๖๖	(๒,๕๖๖,๗)	(๖.๐๖)	๑๕,๕๗๕,๖	๒๗.๖๕
๒๕๐๘	๕๕,๕๑๕,๕	๓๐,๕๕๕,๘	๕๕.๒๕	๑๑,๕๕๖,๖	๒๓.๓๖	๕,๖๑๕,๐	๑๐.๕๓	(๑,๑๓๕,๖)	(๒.๓๖)	(๑,๕๐๐)	(๐.๓๓)
๒๕๐๙	๖๖,๓๕๖,๓	๓๕,๓๖๖,๕	๕๓.๒๖	๑๕,๖๓๖,๖	๒๓.๕๕	๑๐,๓๓๕,๗	๑๕.๖๑	๒,๕๖๖,๗	๓.๘๖	๑๕,๖๖๖,๖	๒๓.๕๕
บริษัทต่างประเทศ											
ปี ๒๕๐๕	๑๕,๕๐๖,๓	๕,๕๕๕,๑	๓๕.๕๕	๒,๖๖๖,๖	๑๗.๕๓	๒,๖๖๕,๕	๑๗.๕๕	๒,๕๕๕,๕	๑๖.๖๖	๕,๕๕๕,๐	๓๕.๕๕
๒๕๐๖	๑๗,๕๓๕,๕	๑๑,๕๓๐,๕	๖๕.๕๕	๕,๕๕๗,๗	๓๑.๕๕	๑,๕๕๕,๕	๘.๕๕	(๑,๑๓๐,๖)	(๖.๕๕)	๖,๕๕๕,๑	๓๗.๕๕
๒๕๐๗	๑๕,๖๓๖,๕	๒๑,๕๓๕,๖	๑๓๖.๕๕	๕,๕๕๕,๕	๓๕.๕๕	๒,๕๕๕,๑	๑๖.๖๓	(๑๐,๑๓๕,๖)	(๖๕.๕๕)	๗,๕๕๕,๑	๔๘.๕๕
๒๕๐๘	๒๖,๖๖๕,๐	๑๕,๕๕๕,๕	๕๘.๖๖	๖,๕๕๗,๖	๒๕.๕๓	๓,๕๕๕,๕	๑๓.๖๐	(๓,๕๕๕,๕)	(๑๓.๕๕)	๕,๕๕๕,๑	๒๑.๕๕
๒๕๐๙	๓๑,๕๕๕,๖	๑๗,๕๕๕,๕	๕๖.๖๕	๕,๕๕๕,๕	๒๕.๕๖	๓,๕๕๕,๕	๑๑.๕๕	(๓,๖๖๕,๐)	(๑๑.๕๖)	๑๕,๕๕๕,๕	๔๘.๕๕
รวมทุกบริษัท											
ปี ๒๕๐๕	๓๕,๕๕๕,๕	๑๕,๖๖๖,๕	๔๐.๕๓	๖,๖๖๖,๓	๑๖.๖๕	๗,๕๕๕,๖	๑๘.๕๕	๕,๖๖๕,๑	๑๖.๕๖	(๓๕๐,๐)	(๐.๕๐)
๒๕๐๖	๕๕,๕๑๕,๓	๓๑,๕๓๕,๕	๕๖.๕๕	๑๐,๕๕๐,๕	๒๖.๖๖	๖,๖๖๖,๖	๑๖.๖๖	๑,๖๖๖,๖	๓.๕๕	(๕๕๐,๐)	(๑.๕๕)
๒๕๐๗	๖๖,๖๖๕,๕	๒๖,๖๖๕,๖	๓๙.๕๕	๑๕,๕๕๐,๓	๒๓.๕๕	๑๑,๕๕๕,๖	๑๖.๕๕	(๑๕,๖๖๕,๕)	(๒๓.๕๕)	๒๑,๕๕๕,๖	๓๒.๕๕
๒๕๐๘	๗๖,๖๖๕,๕	๔๖,๕๕๕,๓	๖๐.๕๐	๑๗,๕๕๕,๕	๒๒.๕๖	๑๖,๖๖๕,๕	๑๘.๕๕	(๕,๕๕๕,๖)	(๖.๕๕)	(๑,๕๐๐)	(๑.๕๕)
๒๕๐๙	๘๕,๖๖๖,๕	๕๖,๖๖๕,๓	๖๖.๕๖	๒๕,๕๕๐,๗	๒๖.๖๖	๑๕,๕๕๐,๕	๑๘.๖๕	(๗,๕๕๕,๓)	(๘.๕๕)	๓๕,๖๖๖,๕	๔๑.๖๖

ที่มา : รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๕ หน้า ๕๕ - ๕๖
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๖ หน้า ๕๗ - ๖๔
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ หน้า ๖๖ - ๗๓
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๘ หน้า ๕๕ - ๖๕
 รายงานกิจการประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๙ หน้า ๕๐ - ๕๙

หมายเหตุ : ค่ารวมร้อยละจากจำนวนเบี้ยประกันสุทธิ.

กิจการประกันภัยเบ็ดเตล็ด (ดูตารางที่ 10)

การประกันภัยเบ็ดเตล็ดของบริษัทประกันภัยในประเทศไทยได้รวมถึงการประกันรถยนต์ การประกันอุบัติเหตุการเดินทาง การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล การประกันโจรกรรม การประกันคนงาน และการประกันเครื่องจักร

บริษัทในประเทศ

เบี้ยประกันสุทธิที่ได้รับในระหว่างปี 2505 - 2509 มีจำนวนเพิ่มขึ้น ในปี 2505 เบี้ยประกันสุทธิมีจำนวน 24,796,500 บาท ปี 2507 มีจำนวน 48,410,900 บาท และในปี 2509 เบี้ยประกันสุทธิมีจำนวน 62,346,300 บาท

อัตราส่วนของการจ่ายค่าสินไหม มีจำนวนตั้งแต่ 43% ขึ้นไป คือในปี 2505 จ่ายค่าสินไหมในอัตรา 43.18% ของเบี้ยประกันสุทธิ ปี 2507 อัตราส่วนของค่าสินไหมเท่ากับ 64.63% ของเบี้ยประกันสุทธิ และในปี 2509 อัตราค่าสินไหมลดลงเป็น 56.66%

ค่านายหน้าที่ยจ่ายสำหรับกิจการประกันเบ็ดเตล็ด ในระหว่างปี 2505 - 2509 มีจำนวนสูงขึ้นทุกปี ปี 2505 อัตราส่วนของการจ่ายค่านายหน้าเท่ากับ 17.09% ปี 2507 มีอัตราส่วนเป็น 21.59% และในปี 2509 อัตราส่วนเพิ่มขึ้นเป็น 24.49%

สำหรับค่าใช้จ่ายค่าเงินกิจการของบริษัทประกันภัยเบ็ดเตล็ดในประเทศ มีอัตราส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากเท่าใด ในระหว่างปี 2505 - 2509 มีอัตราส่วนอยู่ระหว่าง 14.35% - 19.93% ของเบี้ยประกันสุทธิ ในปี 2505 มีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเท่ากับ 18.20% ในปี 2508 มีอัตราส่วนของค่าใช้จ่ายเท่ากับ 19.93% และในปี 2509 มีค่าใช้จ่ายค่าเงินกิจการจำนวน 10,734,700 บาท เท่ากับ 17.21% ของเบี้ยประกันสุทธิ

เงินสำรองสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุเมื่อสิ้นปี สำหรับการประกันภัยเบ็ดเตล็ด มีอัตราส่วนที่ต่ำกว่า 40% ทุกปี ในปี 2505 เงินสำรองมีจำนวนเท่ากับ 32.52% ในปี 2507 อัตราส่วนเงินสำรองเท่ากับ 29.29% และในปี 2509 อัตราส่วนเงินสำรองมีจำนวน

19,628,100 บาท เท่ากับ 31.48% ของเบี้ยประกันสุทธิ สำหรับเงินสำรองสมทบก็มีบางบริษัทได้สำรองไว้ แต่มีจำนวนไม่มากนัก

กำไรขาดทุนของบริษัทรับประกันภัยเบ็ดเตล็ดในประเทศ ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนของค่าสินไหม ที่จ่าย ถ้าในปีใดค่าสินไหมที่จ่ายมีอัตราส่วนสูง อัตราส่วนของกำไรที่ได้รับในปีนั้นก็จะต่ำ และในปีใดที่อัตราการจ่ายค่าสินไหมต่ำ กำไรที่ได้รับในปีนั้นก็จะสูงขึ้น เช่น ในปี 2505 อัตราส่วนของค่าสินไหมที่จ่ายเป็น 43.18% อัตราส่วนกำไรจะเท่ากับ 6.76% และในปี 2507 อัตราส่วนของการจ่าย ค่าสินไหมสูงขึ้นเป็น 64.63% ปรากฏว่าในปีนั้นบริษัทขาดทุน 2,916,300 บาท เท่ากับ 6.02% และในปี 2509 บริษัทจ่ายค่าสินไหมในอัตราส่วนร้อยละ 56.66 จึงทำให้บริษัทมีกำไรเท่ากับ 3.91% ของเบี้ยประกันสุทธิ

บริษัทต่างประเทศ

เบี้ยประกันเบ็ดเตล็ดของบริษัทต่างประเทศในประเทศไทยระหว่างปี 2505 - 2509 มีจำนวนสูงขึ้นทุกปี ในปี 2505 มีจำนวน 14,002,300 บาทในปี 2507 มีจำนวน 19,236,500 บาท และในปี 2509 มีเบี้ยประกันจำนวน 31,785,200 บาท

อัตราส่วนการจ่ายค่าสินไหมจากการรับประกันภัยเบ็ดเตล็ดมีจำนวนสูง ในปี 2505 จ่ายค่าสินไหมในอัตราส่วนร้อยละ 35.55 ของเบี้ยประกันสุทธิ ในปี 2506 อัตราส่วนของการจ่ายค่าสินไหมเป็น 65.57% และในปี 2507 จำนวนค่าสินไหมที่จ่ายมากกว่าจำนวนเบี้ยประกันที่ได้รับในปีนั้น คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 112.99 ของเบี้ยประกันสุทธิในปี 2508 อัตราส่วนค่าสินไหมที่จ่ายลดลงเป็น 71.10% และในปี 2506 ใกล้เคียงเหลือ 56.24% ของเบี้ยประกันสุทธิ

อัตราส่วนของค่านายหน้าที่ยจ่ายในกิจการที่รับประกันภัยเบ็ดเตล็ด ในปี 2505 อัตราค่านายหน้าที่ยจ่ายคิดเป็นร้อยละ 14.73 ของเบี้ยประกันสุทธิ และในปี 2506-2508 อัตราส่วนค่านายหน้าที่ยจ่ายก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งในปี 2508 จ่ายในอัตราส่วนร้อยละ

ละ 29.43 และในปี 2509 อัตราส่วนของค่านายหน้าที่ย้ายได้ลดลงเล็กน้อยเป็นอัตราร้อยละ 29.12 ของเบี่ยงประกันสุทธิ

สำหรับค่าใช้จ่ายค่าเนิ่นกิจการ ในปี 2505 อัตราส่วนที่จ่ายคิดเป็นร้อยละ 18.84 ของเบี่ยงประกันสุทธิ ในปี 2506 อัตราส่วนของค่าใช้จ่าย ได้ลดลงเหลือ 7.67% ในปี 2508 ได้เพิ่มขึ้นเป็น 14.60% และในปี 2509 อัตราส่วนของค่าใช้จ่ายคงเหลือเป็น 11.37% ของเบี่ยงประกันสุทธิ

เงินสำรองสำหรับการเสี่ยงภัยที่ยังไม่หมดอายุเมื่อสิ้นปีของบริษัทต่างประเทศที่รับประกันภัยเบ็คเตลิค ในปี 2505 มีเงินสำรองเพียง 29.38% ในปี 2506 ได้สำรองเพิ่มขึ้น เป็น 40.19% ของเบี่ยงประกันสุทธิ ในปี 2508 อัตราส่วนของเงินสำรองได้ลดลงเล็กน้อยเป็น 39.30% และในปี 2509 เมื่อสิ้นปีมีเงินสำรองจำนวน 14,373,400 บาท เท่ากับ 45.22% ของเบี่ยงประกันสุทธิ

ผลการดำเนินงานของบริษัทต่างประเทศที่รับประกันภัยเบ็คเตลิค ในระหว่างปี 2506-2509 ปรากฏว่าขาดทุนทุกปีสำหรับปี 2505 ซึ่งมีกำไรจำนวน 2,948,400 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 21.06 ในปี 2506 บริษัทขาดทุนคิดเป็นร้อยละ 6.54 ของเบี่ยงประกันสุทธิ ในปี 2507 เนื่องจากบริษัทได้มีการจ่ายค่าสินไหมสูงกว่าเบี่ยงประกันที่ได้รับ ในปีนั้น อัตรากារจ่ายค่าสินไหมคิดเป็นร้อยละ 112.99 ของเบี่ยงประกันสุทธิ ซึ่งมีผลทำให้บริษัทประสบผลขาดทุนเป็นจำนวนมากเท่ากับ 57.79% ของเบี่ยงประกันสุทธิ ปี 2508 บริษัทขาดทุนเพียง 16.85% และในปี 2509 ผลขาดทุนของบริษัทลดลงเหลือ 9.96% ของเบี่ยงประกันสุทธิ

เมื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของบริษัทรับประกันภัยเบ็คเตลิคในประเทศ และบริษัทต่างประเทศแล้ว บริษัทในประเทศค่าเนิ่นกิจการได้ดีกว่าคือมีกำไรสูงกว่าบริษัทต่างประเทศ

สรุปผลของการดำเนินกิจการรับประกันภัยเบ็ดเตล็ดของบริษัทรับประกันภัยในประเทศไทย

เบี้ยประกันสุทธิของการรับประกันภัยเบ็ดเตล็ดมีจำนวนสูงขึ้นทุกปี 2505 มีจำนวน 38,798,800 บาท ปี 2507 เพิ่มขึ้นเป็น 67,647,400 บาท และในปี 2509 เพิ่มขึ้นเป็น 94,131,500 บาท

อัตรากារจ่ายค่าสินไหมของการรับประกันภัยเบ็ดเตล็ดโดยเฉลี่ย ในปี 2505 คิดเป็น 40.43% ของเบี้ยประกันสุทธิ ปี 2506 เท่ากับ 57.77% ปี 2507 ค่าสินไหมมีจำนวนสูงถึง 78.38% และในปี 2509 ลดลงเหลือ 56.52% ของเบี้ยประกันสุทธิ

สำหรับอัตราส่วนการจ่ายค่านายหน้าของการรับประกันภัยเบ็ดเตล็ดของบริษัทรับประกันภัยในประเทศไทย โดยเฉลี่ยแล้ว มีอัตราสูงขึ้นทุกปี ปี 2505 อัตราส่วนค่านายหน้าที่จ่ายเท่ากับ 16.24% ปี 2507 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 23.49 ของเบี้ยประกันสุทธิ และในปี 2509 จำนวนการจ่ายค่านายหน้าได้เพิ่มขึ้นเป็น 24,530,700 บาท เท่ากับ 26.06% ของเบี้ยประกันสุทธิ

ค่าใช้จ่ายค่าเนนกิจการของบริษัทที่รับประกันภัยเบ็ดเตล็ด ในระหว่างปี 2505-2509 มีอัตราส่วนอยู่ในระหว่าง 12.22% - 18.44% ซึ่งในปี 2505 มีอัตราส่วนเท่ากับ 18.44% ปี 2506 อัตราส่วนลดลงเป็น 12.22% ในปี 2508 อัตราส่วนใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเป็น 18.25% ของเบี้ยประกันสุทธิ และในปี 2509 อัตราส่วนของค่าใช้จ่ายได้ลดลงเหลือ 15.24% ของเบี้ยประกันสุทธิ

เงินสำรองสำหรับภัยที่เสี่ยงยังไม่หมดอายุของการรับประกันภัยเบ็ดเตล็ด อัตราส่วนของเงินสำรองเมื่อสิ้นปีมีอัตราต่ำกว่า 40% ในปี 2505 อัตราส่วนของเงินสำรองเท่ากับ 31.39% ในปี 2506 อัตราส่วนเงินสำรองเมื่อสิ้นปีเท่ากับ 33.69% ในปี 2507 อัตราส่วนเงินสำรองลดลงเป็น 32.37% และในปี 2509 อัตราส่วนเงินสำรองมีจำนวนสูงขึ้นเป็น 36.12% ของเบี้ยประกันสุทธินอกจากนี้ยังมีบางบริษัทที่มีการกันเงินสำรองสมทบไว้อีก แต่เงินสำรองสมทบก็มีจำนวนไม่มากนัก

ตารางที่ 11
สถิติเบี้ยประกันสุทธิเพิ่มขึ้น (ลดลง) จากปีก่อน

	2506		2507		2508		2509	
	จำนวนเงิน	%	จำนวนเงิน	%	จำนวนเงิน	%	จำนวนเงิน	%
อสังหาริมทรัพย์								
บริษัทในประเทศไทย	4,436,3	8.32	2,964,5	5.13	5,086,6	8.38	6,483,0	9.86
บริษัทต่างประเทศ	(1,581,7)	(6.35)	1,629,4	6.99	(82,9)	(0.33)	3,820,7	15.37
รวม	2,854,6	3.65	4,593,9	5.67	5,003,7	5.84	10,303,7	11.37
ภัยทางทะเลและขนส่ง								
บริษัทในประเทศไทย	450,8	4.43	1,274,9	11.98	(230,5)	(1.94)	(253,4)	(2.17)
บริษัทต่างประเทศ	2,016,4	15.96	3,166,3	21.61	2,994,4	16.81	4,350,6	20.91
รวม	2,467,2	10.81	4,441,2	17.57	2,763,9	9.30	4,097,2	12.61
ภัยเบ็ดเตล็ด								
บริษัทในประเทศไทย	12,113,0	48.84	11,501,4	31.16	(158,0)	(0.33)	14,093,4	29.21
บริษัทต่างประเทศ	3,277,5	23.40	1,956,7	11.32	2,978,5	15.48	9,570,2	43.08
รวม	15,390,5	39.57	13,458,1	24.83	2,820,5	4.17	23,663,6	33.58

ที่มา : จากตัวเลขตารางที่ 8,9 และ 10

ผลการดำเนินงาน ของบริษัทประกันภัยเบ็ดเตล็ด ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่าในระยะ 5 ปี นี้มีกำไร 2 ปี และขาดทุน 3 ปี ปี 2505 มีกำไรคิดเป็นอัตราร้อยละ 11.92% ของเบี้ยประกันสุทธิ ปี 2506 มีกำไรเพียง 1.98% ในปี 2507 มีผลขาดทุน เท่ากับ 20.74% เนื่องจากในปีนี้มีบริษัทมีการจ่ายค่าสินไหมจำนวนสูงถึง 78.38% ในปี 2508 บริษัทก็ยังมีผลขาดทุนเท่ากับ 6.93% และในปี 2509 บริษัทได้ประสบผลกำไรเล็กน้อย คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.77 ของเบี้ยประกันสุทธิ

การเจริญเติบโตของธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทต่าง ๆ ในประเทศไทย

การเจริญเติบโตของกิจการรับประกันวินาศภัยสามารถวัดได้จากจำนวนเบี้ยประกันของ บริษัทที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ ว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นเท่าใด อัตราร้อยของการเพิ่มขึ้นมีจำนวนมาก น้อยเท่าใด จากสถิติตัวเลขใบตารางที่ 11 แสดงให้เห็นถึง จำนวนเบี้ยประกันที่เพิ่มขึ้น โดยเหือบจากเบี้ยประกันปีก่อน

กิจการประกันอัคคีภัย

บริษัทในประเทศไทย อัตราร้อยของเบี้ยประกันที่เพิ่มขึ้นมีจำนวนสูงชันทุกปียกเว้นปี 2507 ซึ่งมีอัตราร้อยของเบี้ยประกันที่เพิ่มขึ้นมีจำนวนลดลง ในปี 2506 มีเบี้ยประกันเพิ่มขึ้นจากปี 2505 จำนวน 4,436,300 บาท เพิ่มขึ้นเป็นอัตราร้อยละ 8.32 ของเบี้ยประกันปี 2505 ในปี 2507 มีเบี้ยประกันเพิ่มขึ้นจากปี 2506 คิดเป็นอัตราร้อยละ 5.13 และในปี 2509 มีเบี้ยประกันที่เพิ่มขึ้นจากปี 2508 จำนวน 6,483,000 บาท เท่ากับ 9.86% ของเบี้ยประกันปี 2508

บริษัทต่างประเทศ ในปี 2506 เบี้ยประกันที่ได้รับต่ำกว่า ปี 2505 จำนวน 1,581,700 บาท เท่ากับ 6.35% ของเบี้ยประกันปี 2505 และในปี 2507 เพิ่มขึ้นจากปี 2506 คิดเป็นอัตราร้อยละ 6.99 ในปี 2508 เบี้ยประกันได้ลดลงจากปี 2507 จำนวน 82,900 บาท เท่ากับ 0.33% และในปี 2509 เบี้ยประกันที่ได้รับสูงกว่าเบี้ย

ประจำปี 2508 จำนวน 3,820,700 บาท เท่ากับ 15.37% ของเบี้ยประจำปี 2508

อัตราส่วนการเพิ่มขึ้นของเบี้ยประกันอัคคีภัยของกิจการรับประกันอัคคีภัยในประเทศไทยโดยเฉลี่ยแล้วมีจำนวนสูงขึ้นทุกปี ปี 2506 เบี้ยประกันเพิ่มขึ้น 2,854,600 บาท เท่ากับ 3.65% ของเบี้ยประจำปี 2505 ในปี 2507 เบี้ยประกันเพิ่มขึ้นจากปี 2506 เป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.67 และในปี 2509 เบี้ยประกันที่เพิ่มขึ้นมีจำนวน 10,303,700 บาท เท่ากับ 11.37% ของเบี้ยประจำปี 2508

กิจการประกันภัยทางทะเลและขนส่งสินค้า

บริษัทในประเทศ ในปี 2506 อัตราส่วนของการเพิ่มขึ้นของเบี้ยประกันเท่ากับ 4.43% ในปี 2507 เบี้ยประกันที่เพิ่มจากปี 2506 จำนวน 1,274,900 บาท เท่ากับ 11.98% ในปี 2508 เบี้ยประกันที่ได้รับมีจำนวนลดลงจากปี 2507 จำนวน 230,500 บาท เท่ากับ 1.94% ของเบี้ยประจำปี 2507 และในปี 2509 อัตราส่วนของเบี้ยประกันที่ลดลงจากปี 2508 เท่ากับ 2.17%

บริษัทต่างประเทศ อัตราส่วนของการเพิ่มขึ้นของเบี้ยประกันแต่ละปีมีจำนวนสูงกว่าบริษัทในประเทศ ในปี 2506 จำนวนเบี้ยประกันที่เพิ่มขึ้นจำนวน 2,016,400 บาท เท่ากับ 15.96% ของเบี้ยประจำปี 2505 ปี 2507 อัตราส่วนของเบี้ยประกันที่เพิ่มขึ้น เท่ากับ 21.61% และในปี 2509 เบี้ยประกันที่เพิ่มขึ้นจากปี 2508 มีจำนวน 4,350,600 บาท เท่ากับ 20.91% ของเบี้ยประจำปี 2508

กิจการรับประกันภัยทางทะเลและขนส่งสินค้าของบริษัทประกันภัย ในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี แต่อัตราส่วนการเพิ่มขึ้นของเบี้ยประกันในบางปีมีจำนวนลดลง ในปี 2506 เบี้ยประกันที่เพิ่มขึ้นจำนวน 2,467,200 บาท เท่ากับ 10.8% ปี 2507 อัตราส่วนของการเพิ่มขึ้นเท่ากับ 17.57% ของเบี้ยประจำปี 2506 ปี 2508 อัตราส่วนของการเพิ่มขึ้นลดลงเหลือ 9.30% ของเบี้ยประจำปี 2507 และในปี 2509 เบี้ยประกัน

ที่เพิ่มขึ้นมีจำนวน 4,097,200 บาท เท่ากับ 12.61% ของเบี้ยประกันปี 2508

กิจการประกันเบ็ดเตล็ด

บริษัทในประเทศไทย อัตรารัฐของการเพิ่มขึ้นของเบี้ยประกันเบ็ดเตล็ดมีจำนวนสูง ยกเว้นปี 2508 เบี้ยประกันมีจำนวนต่ำกว่าปี 2507 จำนวน 158,000 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.33 ของเบี้ยประกันปี 2507 ในปี 2506 อัตรารัฐของการเพิ่มขึ้นเท่า คิดเป็นร้อยละ 48.84 ของเบี้ยประกันปี 2505 ปี 2507 อัตรารัฐของการเพิ่มขึ้นเท่ากับ 31.16% และในปี 2509 เบี้ยประกันที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากปี 2508 จำนวน 14,093,400 บาท เท่ากับ 29.21% ของเบี้ยประกันปี 2508

บริษัทต่างประเทศ ในปี 2506 เบี้ยประกันที่ได้รับมีจำนวนสูงกว่าปี 2505 จำนวน 3,277,500 บาท เท่ากับ 23.40% ในปี 2507 อัตรารัฐของการเพิ่มขึ้นลดลงเหลือ 11.32% และในปี 2509 จำนวนเบี้ยประกันที่ได้รับมีจำนวนสูงกว่าปี 2508 9,570,200 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 43.08 ของเบี้ยประกันปี 2508

กิจการรับประกันภัยเบ็ดเตล็ดในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี แต่อัตรารัฐของการเพิ่มขึ้นในบางปีมีจำนวนต่ำลง ในปี 2506 มีเบี้ยประกันเพิ่มขึ้นจำนวน 15,390,500 บาท เท่ากับ 39.67% ในปี 2507 อัตรารัฐของการเพิ่มขึ้นเท่ากับ 24.83% ของเบี้ยประกันปี 2506 ในปี 2508 เบี้ยประกันที่เพิ่มขึ้นจากปี 2507 มีอัตรารัฐลดลงเหลือ 4.17% และในปี 2509 เบี้ยประกันเพิ่มขึ้นจากปี 2508 จำนวน 23,663,600 บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 33.58% ของเบี้ยประกันปี 2508